

ברכת כהנים

חשיבות מצות ברכת כהנים

מצוה גדולה מאוד לשמוע ברכת כהנים, ולכוון בה, והיא מצות עשה מהתורה. יש אומרים שהמצוה מהתורה היא רק על הכהנים ולא על ישראל השומעים, ומכל מקום גם ישראל מקיים מצוה גדולה, שעל ידו מקיימים הכהנים מצות עשה דאורייתא. ויש אומרים שגם ישראל ששומע ברכת כהנים מקיים מצות עשה מהתורה. לפיכך אם נמצא אדם בביהכ"נ בשעה שקראו לכהנים לברך, אסור לצאת אם עדיין לא שמע ברכת כהנים ביום זה. ואף אם כבר שמע ברכת כהנים, אין מן הראוי שיצא מביהכ"נ כשרואה כהנים עומדים לברך את ישראל, ואם יוצא באמצע שכהנים מברכים את ישראל דינו כדין היוצא מביהכ"נ באמצע קריאת התורה שעליהם נאמר ועוזבי ה' כו' (ברכות ח' א). וכל מי שהוא בעיר, ויכול לבוא לבית הכנסת לקבל הברכה כדת של תורה, ואינו בא, מראה בעצמו שאין הברכה חשובה בעיניו לבוא לביהכ"נ בשבילה, ולכך אינו בכלל הברכה. וכיון שהמצוה מוטלת גם על הישראלים השומעים הברכה, צריכים הם לכוין לקבל את ברכת הכהנים באימה ובריאה, ולכוין לתיבות הברכה, ולא להסיח דעת ולהביט אנה ואנה או לעיין בספר וכדו' וכל שכן שלא להפסיק בדיבור.

איך צריך שליח ציבור לאמר לכהנים

וכאן המקום להזהיר לשליחי ציבור איך שיאמרו לכהנים את הברכה, כי הרבה מאוד טועים בזה, וגורמים טעויות בברכת כהנים. לכן צריך כל שליח ציבור לדעת, שאסור להתחיל לומר לכהנים "יברכך", עד שיגמרו כל הציבור לומר אמן על ברכת הכהנים.

עוד צריך להזהר, שלא יתחיל לומר את המשך הברכה, ה', עד שיגמרו הכהנים לומר יברכך, ולא יאמר וישמרך, עד שיגמרו לומר ה'. והרבה מאוד שליחי ציבור שוכחים להטות אוזניהם לכהנים, אלא רגילים במרוצתם לאמר מהר, ולא ממתנים בסבלנות שהכהנים יגמרו את התיבה, ולפעמים יש כהן שמאריך קצת, וגורמים בלבול רב בברכת הכהנים. ולפעמים יש כהן זקן שעומד במרחק מקום עם שאר הכהנים, והשליח ציבור אינו מטה אוזנו לשמוע היכן אוחז הכהן ההוא. והם דברים שבכל ים ויום. לכן כל שליח ציבור יזהר שלא למהר, אלא לא יתחיל בתיבה הבאה, רק לאחר שגמרו הכהנים לגמרי לאמור את התיבה הקודמת. וכן ובין פסוק לפסוק, דהיינו לאחר ברכת הכהנים לפני כן, ולאחר וישמרך, ולאחר ויחנך, ולאחר שלום, לא יתחיל עד לאחר שהציבור יגמור לומר אמן.

הקראת בקול רם

מבואר במאירי ובדברי הפוסקים, שיש לשליח ציבור להקרות לכהנים בקול רם, ולפחות לא פחות מקול הכהנים. והרבה מאוד שליחי ציבור טועים בזה. וראינו בשליחי ציבור שמקריין לכהנים בלחש, ופעמים רבות כהנים לא שומעים היטב, או שמקצתם שומעים ומקצתם לא שומעים, בפרט אם יש שליח ציבור זקן שאינו שומע טוב, וגורם השליח ציבור בלבול בברכת כהנים, ה' ירחם, וסמכו עצמם על דברי הזוהר שיש לומר בלחש, אבל הם טועים, שדברי הזוהר אינם אלא באופן שבודאי כולם ישמעו בלחש, וכיון שאי אפשר לכוון בדיוק כך, אסור לנהוג כך. לכן אין לנו אלא דברי הפוסקים, שפסקו שיש להקרות לכהנים בקול רם.

איך זוכים לשפע על ידי ברכת הכהנים

ברכת כהנים הוא זמן גדול מאוד, שאפשר להשיג על ידו שפע גדול. וה' הבטיח "ואני אברכם", ואין לנו מקום שהבטיח ה' שיברך את ישראל כמו ברכת כהנים, ועל ידי שמיעת ברכת הכהנים וכוונה לברכתם, מקבלים שפע גדול מאוד מה' יתברך. והשפעת הברכה תלויה בקיום "ושמו את שמי על בני", דהיינו ע"י שעם ה' משיבים אל לבם את האמונה וההכרה בו יתעלה לקבל עליהם עול מלכותו, להאמין שכל הטובות מושפעות ממנו יתברך, ושהוא מקור הברכות, ובה מסייעים להשפעת הברכה ולקבלת השפע העליון, ובה ממשיכים את חוט החסד המקיים את אומתנו ואחריה כל העולמות כולם.